

ПРИКАЗКА ЗА ЧЕТИРИНОГИТЕ

Един ден Господ взел кал и изваял от калта двама братя. Построили си двамата братя къщи близо до къщата на Господа. Почнали да ходят в гората да издирват живи същества. Добре, ама дивите животни все бягали от тях или се нахвърляли да ги хапят. Затова двамата братя отишли при Господ и му рекли:

– Боже, скучно ни е да сме сами денем.

Още щом го изrekli, Господ им дарил по една жена и отвърнал:

– Приемете ги! Това ще са вашите жени, те ще ви дарят с деца и няма да скучаете!

Както рекъл Господ, така и станало. На големия брат се родило момченце, на малкия – момиченце. Колкото по растели децата, толкова по ги заобиквали родителите им. Като поотраснали били все заедно – не търсили ни бащи, ни майки. Момиченцето било плахо, ала момченцето по цял ден тичало из гората след дивите коне. От мъка, че не може да поязди, момченцето почнало да вехне и направо се разболяло. Бащата отишъл при Господ и му се примолил:

– Всевишни Боже! Може ли да дариш сина ми с един кон, който да остане да живее при него, да не бяга в гората!

– Аз направих каквото направих! Оттук нататък правете вие, каквото знаете! – отвърнал Господ.